

סוד ההצלחה

**להצלחה הרבה סודות,
אבל סוד ההצלחה שלי
הוא:**
הריח הנעים
המלווה אותי במשך שעות,
הניחות המפתה כל גבר
ניחוחו של לימור

הסבון לרענונות העור

לימור

באיכות צרפתית מעולה

מיוצר בישראל

על הנשים

אין נשים מכוערות; יש רק נשים שאינן יודעות להיראות יפות.

(זיגן דה לה בראיר)

ששה גרבי מיקרומש "מרסי" בארוקון אחר הם תמיד ציודך ההכרחי.

על כל הנשים Merci

זהירות. בתך בסכנה!

(המשך מעמוד 21)

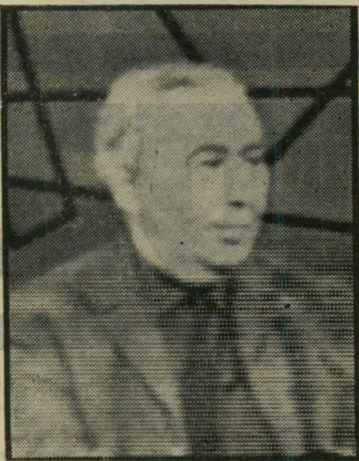
אכזב. מדי פעם נעלמות משיעור כמה תלמידי דות, לפעמים מאחת השמיניות, לפעמים מאחת ההבישיות, הסיבה שאינה ידועה למורייהן או למנהל: במרחק מאה מטר מהגימנסיה שוכנת דירת הרחוקים של סופר ידוע. גשם קופצות הבנות כאשר השיעור נעשה משעמם מדי. הסופר, גבר חביב בגיל העמידה אינו חתיך, אף לא עשיר, אך למרות זאת אפוף תמיד צעירות שגילן נע 18 ועד 13 — ועד בכלל. הסוד: בדירתו יכולות הבנות תמיד למצוא סיגריה חשיש מוכנה, ומה שחשוב עוד יותר — יחס כאל בוגרות, ולא כאל תלמידות קטנות. השילוב הזה של סופר מפורסם, הנוהג בהן בכבוד ובכבוד ראש, והפוסק, ממרומי סמכותו, שמחשיש פחדים רק הבורגנים ה' זעירים העלובים — עושה את שלו. ה' מנהל הזה מגדל דור חדש, אומרים עליו משיציו בקינאה.

אור אדום

ב ינתיים זוהי רק השמעה. אין זה ראשונות, תחילתו של תהליך. חשיש ומין אינם נפוצים עדיין בין בני הסיפשי עשרה בישראל.

אולם אם ימשך התהליך ללא הפרעה, נגיע בעוד חודש או בעוד שנה, גם בארץ, לתופעה שהפכה כבר מומן מכת-המדינה בעולם המערבי. נקודת המיפנה בפרשה זו, הנקודה שבה גדלק אור אדום, לא נבחתה בכמות המעשנות, אלא בעובדה שהעניין יצא מהמחותר ומתנהל בפרהסייה. בינתיים — רק בחוגי השוליים המצומצמים של הבוהמה. בינתיים — מבלי שה' עניין הגיע לידעם של הורים, מחנכים, פסיכולוגים, ושאר המבוגרים האחראים על הנוער, אך אינם חלק ממנו. אלו אינם ערים עדיין לסכנה.

כתבה זו נועדה להעיר אותם — שעה אחת קודם.

מאמין לכל מה שהוא מקבל מהמבוגרים. אנו עוברים עתה מהפיכה בשטח ההתייחסות לבעיית-המין. יש מקום לסבור שה' מהפיכה זו מתחוללת לא רק בתחום המין, אלא גם במושגים של טוב ורע, המשנים את ערכם.

יש לחפש דרך כדי להבין את הסיבות למשבר האמון הזה. למה חדלו לדינו להא'

ילדינו לא מאמינים לנו!

מין לנו? למה אין העקרונות המוסריים וההתנהגותיים שלנו מדברים לליבם יותר? למה הם מחפשים אמצעים דרסטיים ושו' נים כלי-כך כדי להוכיח את בגרותם? האם מפני שאנו בעצמנו מבולבלים, מבטאים ספק בעצמנו, אינו בטוחים עוד מה נכון ומה לא? קשה גם לדעת אם הדבר אינו קשור במלחמה המתמדת המתחוללת בארץ, ביאוש הממלא את הלב למראה המסגרות השחורות בעיתונים, החזירות שוב ושוב ללא הרף, ביאוש המניצחון הגדול — שלא הביא לא שלום, ולא הפסקת הקור' בנות.

ידיים על הגופות

ה שמש שוקעת. איש לא טורח להלליק מנורה. מתחילים להעביר את המקסרת. האחיות מביטות בהיסוס על ה' מעשנים, המתעלמים מהן, משום מה אני מביטה עליהן כל הזמן. ככה נראיתי גם אני לפני כמה חודשים, כשהתחלתי פחדתי, אבל הייתי מסוקרנת עד מוות. המקסרת מגיעה אלי, אני לוקחת מציצה עמוקה. הדקות חולפות. קולות צחוק התחילו ל' הישמע. צחוק מרבק. הילדות לקחו סוף סוף מציצה קטנה. הצעירה אמרה שאינה מרגישה כלום. תודייני בסבלנות, ענו לה כולם במקהלה. המילה גרמה לכולם ל' צחוק. הילדות החלו לצחוק גם כן. נכנסו לתמונה. לקחו מציצה נוספת. השיחה הח' לה מתגלגלת, כרגיל, לסקס, ידיים החלו לטייל על גופות. המסיבה החלה."

סמים בבית הסופר

מ סיבות החבר'ה של כסית ודינגוף אינן המרכז היחיד. ייתכן שמשם נפ' תחה הרעה, אך כיום קיימים כבר קנינים נוספים. למשל: בית-ספר חדשים, שלא בוי' דדות מתלמודותיו מעשנות חשיש, עם כל הכרוך בכך. המנהג מתחיל להיות פופולארי גם בקרב תלמידות תיכון עירוני א' בתל'

דעתו של פסיכולוג

ראיון עם ד"ר רודי:

ה שישי ומין בין קטינות בארץ הינם תופעה חדשה, אם אכן הגיע הדבר כבר לכלל תופעה.

החשיש הוא אחת מצורות הבריחה של האדם מפני עצמו. החווייה נראית למעשן מיוחדת במינה. נדמה לו שהוא גהיה עשיר ומנוסה יותר. אין זאת אמת כמובן; האמת היא שלמעשן פשוט קשה לעמוד מול עצמו. הסיבה שאדם בורח מעצמו היא משום שקשה לו להסתגל למציאות. המציאות ב' מינו מאופיינת בכך שהיא משתנה במהירות כה רבה, שהחלשים אינם עומדים בקצב, ונופלים לצידי הדרך. גילוייה-המדע משנים את סביבתנו בקצב התובע מאמץ הסתגלות קשה מצד כל אחד מאיתנו.

למשל: הפיתוח המדעים של אמצעי ה' תיקשורת המוניים. הטלוויזיה כיום היא

מעמסת הסתגלות כבדה לגבי כל ילד. את התוצאה הדרמטית ביותר ניתן לראות ב' ארצות-הברית, שם משתמשות בנות עשר בשפתונים, איפור, גרביניילון וחזיות — בעקבות ההיצמדות האינסופית למסך הקטן, ולקליטת חומר בידורי ופירסומי ללא מיון מתאים והדרכה מכוונת.

★

ג שימוש בחשיש בגיל הטרומם התבגרותי שייך לאותו דחף: להוכיח בגרות ככל מחיר. יש בכך משום הצבעה על משבר אמון בין הילדים. נוצר פער גדול מדי בין הדורות. הדור החדש אינו